

Thierry Meyssan: Washington odmítá vyslechnout Rusko a Čínu

- CZ24 News | 19. ledna 2022

USA/RUSKO: Moskva po celý týden čekala na odpověď na svůj návrh smlouvy zaručující mír. Washington se o této smlouvě vůbec nezmínil. Namísto toho obvinil Rusko z přípravy útoku na Ukrajinu a z plánování operace pod falešnou vlajkou, která měla útok ospravedlnit. Rusko nyní nemůže ustoupit, ale jakákoli jeho akce může vést k rozpoutání fatálního světového konfliktu.

Západní tisk nesleduje vztahy mezi velkou trojkou (Čína, Spojené státy a Rusko), protože je rozděluje. Uvažuje o každém problému zvlášť a ignoruje vazby mezi nimi. Především ignoruje rozdíl mezi anglosaským právem a právem OSN, což vede k mnoha chybným interpretacím.

Spojené státy a Rusko se tento týden sešly třikrát, aby projednaly mírové záruky:

- v Ženevě na úrovni náměstků ministrů zahraničních věcí;
- v Bruselu v Komisi NATO-Rusko;
- a nakonec ve Vídni na půdě OBSE.

Spojené státy zopakovaly své varování před umístěním 100 000 ruských vojáků na rusko-ukrajinské hranici, zatímco Rusko vyjádřilo rozhořčení nad tím, že USA odmítají jednat o jeho mírovém návrhu.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Zároveň americký Kongres projednával sankce proti Rusku, zatímco ministerstvo zahraničí rozšířilo svůj postoj k Rusku na Čínu a ministerstvo obrany zvažuje zvýšení jaderného arzenálu.

V pozadí Washington provádí destabilizační operaci v Kazachstánu a Evropská unie zavedla úplnou hospodářskou blokádu Podněstří.

Pokud Spojené státy odmítnou dále brát v úvahu výtky, které jim byly adresovány, a reagovat na ruské argumenty, Moskva nyní hrozí rozmístěním vojsk v Karibské pánvi.

Jediným pozitivním krokem vpřed je možné obnovení americko-ruských jednání o kontrole jaderných raket středního doletu, což je smlouva, kterou prezident Donald Trump odmítl.

Obsah jednání

Když americká delegace dorazila do Ženevy, nejprve přátelsky povečeřela se svými ruskými protějšky a druhý den ráno na začátku jednání je informovala, že její mandát je omezen na jednání o

rozmístění amerických a ruských jednotek na Ukrajině.

„Pro nás jsou důležitější jiné priority: nerozšiřování NATO, likvidace vytvořené infrastruktury, odmítnutí některých opatření, a to nikoli na reciproční, ale na jednostranné bázi ze strany Západu,“ prohlásil již dříve Sergej Rjabkov po příjezdu do Ženevy.(1)

Rusové proto odpověděli, že mandát americké delegace je pouze vedlejší ve vztahu k oficiálnímu účelu schůzky: zárukám světového míru. Poté Wendy Shermanová a Sergej Rjabkov prošli tématy, o nichž by mohli jednat později, a našli pouze jedno: novou smlouvu o omezení středně velkých jaderných střel; smlouvu INF totiž vypověděl prezident Donald Trump.

Následující den se Wendy Shermanová zúčastnila zasedání Komise NATO-Rusko v Bruselu. Alianční velvyslanci měli potíže s hodnocením záměrů Washingtonu poté, co opustil Afghánistán ve prospěch Talibanu a zradil Francii dohodou AUKUS. Paní Shermanová je nechala nejdříve promluvit a pak řekla ruské delegaci: „Samozřejmě je nás tu proti vám třicet, ale na svých pozicích jsme jednotni“. Pak vykreslila obraz toho, čím by se Evropa stala, kdyby Washington ustoupil Moskvě: opět kontinent rozdělený na dvě zóny vlivu, jednu atlantickou a druhou ruskou, jako za studené války.

Tato prezentace probudila hrůzné vzpomínky, takže spojenečtí velvyslanci neslyšeli nic jiného. Námitky ruské delegace, že není sovětská a nechce se dělit o kontinent, bylo jen šumem v pozadí. Možná, že Rusové opět přednesli své požadavky na dodržování Charty OSN, ale jejich slovům nikdo nevěnoval pozornost.

Americký tisk toto setkání komentoval slovy, že NATO, které odsuzují prezidenti Donald Trump a Emmanuel Macron, získalo nový důvod k existenci: bojovat proti Rusku.

Za těchto podmínek bylo třetí zasedání OBSE ve Vídni pouze – slovy Sergeje Lavrova – „zdržovací“. OBSE nemá žádnou rozhodovací pravomoc, je to jen fórum vytvořené v době studené války k hodnocení postojů. Švédské předsednictví její Stálé rady odráželo obraz této země, která je oficiálně neutrální, ale vnitřně debatuje o svém dalším členství v NATO. Spojenci byli v defenzivě, zatímco samotné Spojené státy se snažily získat čas. Zasedání nepřineslo ani závěrečné komuniké.

Moskva očekávala, že Washington její návrhy plošně odmítne, ale byla překvapena způsobem, jakým američtí diplomaté dokázali manipulovat členy NATO a OBSE. Je to již podruhé, co Vladimir Putin narazil na iracionální chování Evropské unie. Vzpomeňte si, jak si v roce 2007 myslel, že se mu podaří distancovat západoevropany od jejich amerického vládce tím, že se dostaví na Mnichovskou bezpečnostní konferenci a požádá je, aby si položili otázku what their interests were. (co je v jejich zájmu) Mylně se domníval, že tím získá jejich pozornost, zejména pozornost Němců. Marně. Totéž se děje i dnes.

Je zřejmé, že většina evropských lídrů, s výjimkou Rusů, nechce být nezávislá. Zřikají se vlastní odpovědnosti a raději se plazí před nelegitimním a krutým světovým řádem.

Hysterie ve Washingtonu

Ve Washingtonu si Bílý dům uvědomuje, že si svou globální politiku již nemůže dovolit, ale tamní vládnoucí třída to odmítá vidět. V Kongresu zaznívají velkohubá prohlášení odsuzující ruskou drzost a zejména drzost jeho prezidenta Vladimira Putina. Poslanci zašli tak daleko, že diskutovali o sankcích na jeho osobu, což by znamenalo úplné přerušování diplomatických vztahů s jeho zemí. Zdá se, že si nikdo z nich neuvědomuje, že Spojené státy již nejsou vedoucí světovou vojenskou mocností a že je nahradily Rusko a Čína.

Méně hloupé než sankce proti prezidentu Putinovi je, že se Kongres většinou pře o možném obnovení sankcí proti ruskému plynovodu Nord Stream 2. Republikánský senátor Marco Rubio hájil myšlenku, že Němci by měli být potrestáni za to, že uzavřeli pakt s „dávlem“, včetně bývalého sociálnědemokratického kancléře Gerharda Schrödera, který výstavbu plynovodu pilotoval, aby tak, aby neměli jinou možnost(3). Demokraté na radu Bílého domu naopak tvrdili, že by bylo lepší přimět Němce, aby si sami vybrali správnou stranu, než je k tomu nutit. Ukrajinská vláda tento zdravý rozumný přístup podpořila poukazem na to, že Němci vyjednali s Ruskem záruky, že nevyužije dodávky plynu jako zbraně (4).

Tato směšná debata byla možná jen proto, že všichni zapomněli na důvod, který vedl prezidenta Joea Bidena ke zrušení sankcí proti Nord Stream 2 těsně před tím, než se se konal rusko-americký summit v Ženevě(5): byl to způsob, jak přenést na Evropany účet za válečné škody v Sýrii. Zaplatili by za levný ruský plyn, ale o něco méně levný, než se očekávalo. Nikdo si ani nevzpomene, že Spojené státy tuto válku prohrály.

Vše pokračuje, jako by se nic nestalo

Ministerstvo zahraničí zdaleka neustoupilo od podstaty věci, ale rozšířilo svůj ruský narativ tváří v tvář Číně, která Rusko podporuje. Nejenže by Rusko rádo napadlo Ukrajinu a rozšířilo svou vládu na celou východní a střední Evropu, ale Čína by ráda dobyla celé Čínské moře.

Zatímco spor s Ruskem vznikl po rozpadu Sovětského svazu, spor s Čínou sahá mnohem dále, až do tragického koloniálního období.

Ministerstvo zahraničí se opírá o rozhodnutí Haagského arbitrážního soudu z roku 2016, který neuznal argumenty Peking(6) a odsoudil Čínu v územním sporu s Filipínami. Rozhodčí soud však není tribunál, a protože Čína tento soud neuznává, nic nerozhodoval, ale pouze schválil filipínskou verzi sporu. Tato epizoda zdaleka nic neurčuje, ale svědčí o způsobu, jakým Spojené státy vykládají mezinárodní právo obecně a Chartu OSN zvláště.

Čína si právem nárokuje ostrovy, které ovládala v 18. století a které opustila, když se zhroutila pod náporu kolonizace. Většina z nich zůstala neobydlená až do doby před 30 lety, tedy do rozpadu Sovětského svazu. Spojené státy tím, že si je nárokují pro své spojence v této oblasti, projevují stejný dobovačný imperialismus jako tím, že střední a východní Evropu zahrnuly pod velení NATO.

V průběhu tohoto týdne navíc Washington pokračoval v destabilizaci Kazachstánu a v podpoře výzev ke svržení režimu, které z Paříže vyhlásil Muchtar Abljazov. A konečně povzbudil Evropskou unii, aby zorganizovala blokádu Podněstří, neuznaného státu vklíněného mezi Ukrajinou a Moldávií(7). Pokud se zdá, že v Kazachstánu Američané prohráli, v Podněstří již připravují další epizodu.

Spojené státy se uzavírají do svého popírání a vysílají emisary ke všem svým vazalům, aby je varovali před hrozcím ruským útokem na Ukrajinu v důsledku provokace pod falešnou vlajkou.

Předběžný závěr

Tento týden podle očekávání ukázal, že Spojené státy nehodlají respektovat ani Chartu OSN, ani její dikci. Samy od sebe nikam neustoupí. Jejich návrhy jsou nanejvýš zaměřeny na zachování statu quo.

Zdá se, že americká strategie je založena na myšlence, že Rusové a Číňané se neodvážejí konfrontace. Je to „teorie šilence“, kterou kdysi použil prezident Richard Nixon proti Sovětskému svazu: *ano, mylím se a možná nejsem nejsilnější, ale jsem blázen a mé reakce jsou iracionální a nepředvídatelné. Je mi jedno, jestli vyhraju, můžu všechno rozbít.* Tento postoj je jako hazardní hra. Nepomohl USA

vyhrát válku ve Vietnamu.

Rusko zřejmě předvídalo další krok, když zveřejnilo návrh smlouvy zaručující mír. Bude se však muset přizpůsobit, protože Washingtonu se podařilo zmobilizovat všechny své vystrašené vazaly. Pokud dojde ke konfrontaci, bude mít jaderný charakter a jistě si vyžádá stovky milionů obětí.

Jestliže Washington plánuje další střet v Podněstří, Moskva připravuje další krok, pravděpodobně v Karibské pánvi, po vzoru kubánské krize z roku 1962. Cílem by bylo vyvolat šok, který by přiměl vládnoucí třídu USA uvědomit si, že už nemá takovou převahu, jakou tak často využívala a zneužívala.

Zdroje

- (1) [“Riabkov expects US to face up to its responsibilities”](#), Voltaire Network, 10 January 2022.
- (2) [“The unipolar governance is illegal and immoral”](#), by Vladimir Putin, Voltaire Network, 11 February 2007.
- (3) [Fact Sheet on the Ted Cruz bill on Nord Stream 2](#), Voltaire Network, January 12, 2022
- (4) [Document send by Naftogaz to the US Congress](#), Voltaire Network, January 12, 2022
- (5) [“Biden-Putin, a Yalta II rather than a new Berlin”](#), by Thierry Meyssan, Translation Roger Lagassé, Voltaire Network, 22 June 2021.
- (6) [“Propaganda: the Chinese are expansionists”](#), Translation Anoosha Boralessa, Voltaire Network, 14 July 2016.
- (7) [“Josep Borrell sets up siege of Donbass and Transnistria”](#), Voltaire Network, 10 January 2022.

AUTOR: Thierry Meyssan

ZDROJ: voltairenet.org

Překlad: Zvědavec.org